

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.3067

Dosar nr.8096/2/2011

Ședința publică de la 19 iunie 2012

Președinte:

- Judecător
- Judecător
- Judecător
- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul formulat de SC .X. SA .X. împotriva sentinței nr.X. din .X. a Curții de Apel .X. -secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin consilier juridic .X., lipsind recurenta-reclamantă SC .X. SA .X..

Procedura completă.

Magistratul asistent a făcut referatul cauzei, după care, Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul părții prezente pe cererea de recurs formulată.

Reprezentanta intimatei a pus concluzii de respingere a recursului și de menținere ca legală și temeinică a hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu dispozițiile art.150 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte a închis dezbaterile și a reținut cauza spre soluționare.

După rămânerea cauzei în pronunțare s-a prezentat avocatul recurente-reclamante, care a luat cunoștință de mersul dezbaterilor și care a precizat că recursul a rămas fără obiect.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I.Circumstanțele cauzei

1. Cadrul procesual

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel .X. la data de 16.09.2011 reclamanta .X. SA a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, suspendarea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală nr. .X. din data de .X..2011, emisă în temeiul Raportului de Inspecție Fiscală nr. .X. din data de 30.08.2011 de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de Inspecție Fiscală.

2.Hotărârea Curții de Apel

Prin sentința nr. X. din 3.11.2011 a Curții de Apel .X. a fost respinsă acțiunea reclamantei SC .X. SA, în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța a reținut că prin decizia de impunere a situației privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./X..2011, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare, prin impunerea TVA suplimentară, în sumă de .X. lei, precum și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

Pentru a se stabili aceste obligații de plată s-a avut în vedere faptul că din verificarea efectuată a reieșit că bunurile prezentate în anexa nr.15, ce au făcut obiectul unor contracte de leasing reziliate nu au fost reposedate în termenul prevăzut în contract. În situația în care bunurile de capital nu mai există fizic și nu pot fi casate, fiind lipsă în gestiune din alte motive decât cele prevăzute la art.128 alin. 8 lit. a)-c) C. fiscal, aceasta constituie o livrare de bunuri în sensul taxei pe valoare adăugată și trebuie colectată TVA, iar operațiunea este definită drept o livrare către sine, conform art.125¹ alin.1 pct.16 din Legea nr.571/2003.

Întrucât .X. SA nu a procedat la aplicarea acestor dispoziții legale, echipa de inspecție fiscală a recalculat TVA colectată, stabilită de societate, rezultând un debit suplimentar în sumă de .X. lei.

Instanța de fond a reținut, în considerarea celor două principii incidente în materie, al legalității actului și al executării acestuia din oficiu, că suspendarea executării constituie o situație de excepție și poate fi dispusă numai în cazurile și în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege, respectiv numai în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Instanța a reținut că, pentru a exista un caz bine justificat, trebuie să rezulte din împrejurările cauzei o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate, însă cazul bine justificat nu poate fi argumentat prin invocarea unor aspecte ce țin de legalitatea actului administrativ, întrucât acestea vizează fondul actului, care se analizează numai în cadrul acțiunii în anulare.

Instanța de fond a reținut că reclamanta a invocat aspecte legate de aplicarea retroactivă a dispozițiilor HG nr.150/2011, neaplicabilitatea prevederilor cu privire la livrarea către sine, baza de impozitare în cazul livrării către sine și modalitatea de calcul al obligațiilor accesorii.

Însă, în raport de aceste motive de nelegalitate, Curtea a apreciat că analizarea lor ar presupune o verificare minuțioasă a tuturor elementelor ce au stat la baza luării măsurii recalculării TVA-ului și stabilirii debitului suplimentar, precum și a raționamentelor făcute de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru a ajunge la concluzia existenței operațiunilor care reprezintă o livrare către sine și a dispozițiilor aplicabile, împrejurări care ar presupune o prejudecare a fondului cauzei, iar nu o analiză a aparenței de legalitate a actului administrativ contestat.

Instanța de primă jurisdicție a reținut că această împrejurare ar echivala practic cu o tranșare definitivă a acestor chestiuni, fapt ce este incompatibil cu limitele legale ale cadrului procesual trasat de dispozițiile art.14 din Legea nr.554/2004.

În ceea ce privește paguba iminentă, instanța a constatat că, deși reclamanta relevă o serie de consecințe ale actului administrativ, acestea sunt pur ipotetice și speculative, cu atât mai

mult cu cât în justificarea îndeplinirii condiției pagubei iminente nu pot fi pur și simplu invocate efectele actului.

De asemenea, instanța a reținut că măsura suspendării, astfel cum a fost avută în vedere de legiuitor, reclamă un caracter urgent în ceea ce privește prejudicierea persoanei fizice/juridice, însă, din această perspectivă, reclamanta nu a făcut dovada că riscul invocat este unul actual sau iminent, ci doar eventual.

3. Recursul declarat de SC .X. SA

Motivele de recurs, prin care se critică ca nelegală și netemeinică soluția de respingere a cererii de suspendare, se încadrează în dispozițiile art.304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă invocându-se interpretarea greșită a actului juridic dedus judecății și aplicarea greșită a dispozițiilor art.14(1) din Legea nr.554/2004.

În ceea ce privește primul motiv de recurs prevăzut de art.304 pct.8 Cod procedură civilă recurenta arată că instanța de fond a interpretat greșit măsura adoptată la data de 1.03.2011 cu privire la taxa pe valoarea adăugată aferentă contractelor de leasing reziliate și asupra modului în care organele de control înțeleg să aplice în practică acestei proceduri.

Se arată că instanța de fond, în mod greșit nu și-a însușit poziția recurentului față de interpretarea organelor de control fiscal a modificărilor aduse prin HG nr.150/2011 la Normele metodologice la codul fiscal.

În raport de dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă se invocă greșita aplicare a legii, respectiv a dispozițiilor art.41(1) din Legea nr.554/2004 în ceea ce privește aprecierea greșită privind neîndeplinirea condițiilor cumulative prevăzute de art.14(1) din Legea nr.554/2004, care a determinat respingerea nelegală a cererii de suspendare.

În raport de acest motiv de recurs, recurenta apreciază că cererea sa de suspendare, având ca obiect Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. nr..X. din .X..2011, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr..X. din .X.2011, îndeplinește condițiile cumulative prevăzute de art.14(1) din Legea nr.554/2004, respectiv condiția existenței unor cazuri bine justificate și condiția existenței unei pagube iminente.

În ceea ce privește prima condiție a cererii de suspendare în sensul existenței unor cazuri bine justificate conform dispozițiilor art.2(1) lit."t" din Legea nr.554/2004 recurenta arată că actele contestate sunt vădit nelegale atât în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de formă cât și a condițiilor de fond privind aplicarea în mod retroactiv a dispozițiilor HG nr.150/2011 și în concret greșit privind stabilirea în sarcina reclamantei-recurente a obligațiilor fiscale suplimentare prin impunerea TVA suplimentară în sumă de .X. lei precum și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

Se arată faptul că recurenta a invocat aspecte vădite de nelegalitate privind impunerea greșită a sumei datorate cu titlu de TVA și a majorărilor aferente, aspecte neanalizate de prima instanță.

În ceea ce privește a doua condiție cea a existenței unei pagube iminente se arată că prejudiciul suferit de recurentă nu este nu numai de ordin financiar ci este și unul de natură comercială și socială fiind de natură a afecta raporturile economice cu alte societăți și relațiile cu angajații societății.

Se solicită admiterea recursului și modificarea sentinței atacate în sensul admiterii cererii de suspendare până la pronunțarea instanței de fond.

Analizând recursul declarat, în raport de motivele invocate, curtea îl apreciază ca nefondat, în cauză nefiind îndeplinite condițiile motivelor de recurs prevăzute de art.304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă.

În ceea ce privește motivele de recurs prevăzute de art.304 pct.8 Cod procedură civilă, curtea apreciază că în cauză nu poate fi reținută susținerea în sensul interpretării greșite a măsurii adoptate la data de 1.03.2011 cu privire la TVA aferentă contractelor de leasing reziliate.

Curtea apreciază că această verificare a legalității acestei măsuri precum și a modului de aplicare a acestei măsuri de către organele fiscale excede controlului aparent de legalitate al actelor contestate, control sumar care pot fi efectuate pe calea unei cereri de suspendare formulată în baza art.14 din Legea nr.554/2004.

În soluționarea cererii de suspendare a executării conform art.14 din Legea nr.554/2004, instanța cercetează doar aparența de nelegalitate a actelor administrative atacate, neputându-se efectua

evaluării de o asemenea profesiune cum se solicita în cererea de chemare în judecată și cum se arată în cererea de recurs.

În ceea ce privește motivul de recurs prevăzut de art.304 pct.9 Cod procedură civilă acesta nu este fondat.

În mod corect instanța de fond, prin sentința recurată a respins cererea de suspendare pentru neîndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art.14(1) din Legea nr.554/2004 neputându-se reține aplicarea greșită a legii.

Aspectele invocate în motivele de recurs privind îndeplinirea condițiile cererii de suspendare nu sunt fondate, în mod corect prima instanță reținând că aspectele care privesc interpretarea dispozițiilor legale și valoarea probatorie a înscrisurilor nu pot forma obiectul unei cereri de suspendare, deoarece reprezintă aspecte de fond, care privesc motive de anulare a actelor fiscale contestate.

În mod corect s-a apreciat că în cauză nu este îndeplinită condiția existenței unor cazuri bine justificate, în sensul dispozițiilor art.2(1) lit."t" din Legea nr.554/2004 deoarece motivele de nelegalitate invocate de recurentă nu au caracterul unor indicii aparente care să răstoarne prezumția de legalitate deciziei a cărei suspendare se solicită, ci necesită o analiză pe fond a raportului juridic dedus judecății.

În ceea ce privește condiția existenței unei pagube iminente în sensul dispozițiilor art.2(1) lit."s" din Legea nr.554/2004 în mod corect s-a apreciat prin sentința atacată că recurenta nu a probat procedura unui prejudiciu iminent, iar susținerile din recurs nu probează caracterul urgent și iminenta producerii unui prejudiciu materiale, care nu poate înlăturat decât pe calea suspendării provizorii a executării.

Față de cele expuse mai sus, curtea în baza art.312(1) și (2) Cod procedură civilă va respinge recursul ca nefondat, menținând ca legală și temeinică sentința pronunțată de instanța de fond.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge recursul formulat de SC .X. SA .X. împotriva sentinței nr..X. din 3.11.2011 a Curții de Apel .X. -secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 19 iunie 2012

X